

Geheel onverwachts is Marina van Gils op 12 maart 2011 overleden. Ze heeft vlak hiervoor gelukkig nog volop kunnen genieten van een uitbundig carnaval in haar geliefde Belcrum.

Nee-zeggen is er voor Marina van Gils (47) niet bij. Ze is voor veel mensen een aanspreekpunt in de wijk Belcrum. 'Je bent een beetje de psycholoog van de wijk en vooral 'n luisterend oor.' Daarnaast is Marina heel betrokken bij activiteiten in haar wijk, variërend van jeugdcomité, kruisvereniging tot Sinterklaascomité.

Marina van Gils: Ik ben een ouderwetse muts. Ik ben altijd thuis geweest voor m'n dochter en de deur staat ook altijd open voor mijn buurt. Zelf ben ik ook zo opgevoed. Ik kom uit een gezin met tien kinderen. Maar als er iemand aan de deur kwam zei mijn moeder altijd: 'Schuif maar aan'. Ook heb ik hier altijd kinderen over de vloer gehad. Ik hou ervan om met ze te gaan knutselen. Dat is ook de achtergrond van het jeugdcomité: activiteiten organiseren voor kinderen. Helaas bestaat het comité nu niet meer. En dan was er nog de kruisvereniging, waar zwangere moeders met elkaar praten over hun ervaringen. Ik was hiervoor het aanspreekpunt. En met Sinterklaas maak ik altijd de pakjes voor de zwarte pieten en schmink ik ze. Er gaat allemaal veel tijd inzitten, maar het geeft me ook veel plezier!

Sociaal

M'n dochter zegt weleens tegen me dat ik te sociaal ben. Misschien is dat ook wel zo, maar ik kan er niet mee stoppen. In mijn buurt wonen nog veel ouderen die ook voor mij klaarstonden toen ik jong was. En ik wil er nu voor hen zijn. Raampjes poetsen, eten koken. Bovendien heb ik geen zitkont; ik moet altijd iets om handen hebben.

Om me heen wonen veel tweeverdieners. Ze zijn allemaal te druk met hun eigen dingen. Ik heb altijd zoiets van: zal ik effekes helpen? Hoewel ik wel selectiever begin te worden. Ik ben er zelf ook nog.

Waardering

Ik vind het heel belangrijk dat vrijwilligerswerk gewaardeerd wordt. Veel mensen vinden het gewoon wat je allemaal doet. En vaak weten ze niet eens wat je doet, zoals ik bijvoorbeeld doe voor de oudjes. Ik vind dat er wel iets tegenover gesteld mag worden. Het zou bijvoorbeeld fijn zijn als we met het jeugdcomité zouden kunnen zeggen: we gaan 's lekker met z'n allen wat eten. Maar daar is het geld niet voor. Ik geef zo veel, maar iets terug krijgen is er niet bij. Ik heb altijd de gedachte dat ik nooit in de hel terecht kom, maar in de hemel. Die gedachte geeft mij genoegdoening. Ik zal nooit met vrijwilligerswerk stoppen. Onlangs zag ik vrijwilligers, die actief zijn in het gemeenschapshuis. Ze dansen onder meer met gehandicapten. Misschien dat ik daar binnenkort wel aan de slag ga.

Gouden tip

Met weinig geld zou je heel veel kunnen doen. Bijvoorbeeld een stukje waardering aan de vrijwilligers geven.